

Leikuse kuul 1099 tungis sadba nelikümmend tubbat meest Egiptuse sõa-wägge nende peale, kes ärratutut maad taggasid tahtsid wöita. Ehk kül Gott-wridi wäggi seitse ferd püsem olli, siiski sai temä wahwus ja tarkus waenlaste ülle wöitu. Sesinane tulus labbing sündis Alskaloni linna jures. Agga riistisõitjatele sureks kahjuks surri aasta iljemine, sel 18. Leikuse su päwal 1100 auuwäärt mees Gott-wrid ärra, ja sai wallitus teema wenna Balduini lätte, kes ennast Jerusalema kuningaks nimetas.

(Säab polete.)

Werre-laskmisen.

Kalendri-wäljaandja on saggedast öppetud arstide suust laebtusi selle ülle kuulnud, et meie Ma-rahwal werrelasmise jures enamist igga-kohhas veel wägga seggane tundmine on, ja ehk kül jubba mõnikord siin ja seal selle polest tähhendust anti, siiski ue om-miko leidu terra waña pimeduse ööst läbbi ei jöua tungida. Sest ep se siis tulleb et rahwas seal werd laseb, kus werre kahhandusest kahju tulleb, ja seal werrelasmist ial ette ei wöotta, kus abrilaslmine ello-päivi olleks jöudnud pikkendada. Et luggo nõnda näitab, wötsime nõuufs Kassulise Kalendrisse ka werre-laskmist mõistliko luggeja tulluks ülespanna.

Läks liggimailne linna rahwas kusfil aige pärast arsti jure nõuu ja abbi otsuma, ja leidis öppetud tohter wigga sesugguse ollema, et werrelasmist läskis ette-

wöotta, siis tulleb sedda läsku töhhe täita, egga olle seal ei oño, ei täddi kelust kuulda, kes meile ütlewad: raske aigale ei tohhi werd lasta. Nrst on selle poolt targem kui meie, sest tema on kehha lappimise ja kohhendamise ammeti peale öppinud, kui mõni meiesuggune rätseppa wai kingseppa tö peale, kes mõedo järrele teise kintso ja kontsa möda pükki-reie ja sapa-pdia oslab walmistada, et kusfil kortsu ja pigistust liikmele ei töuse. Nisamoti wöiwad ka tohrid, kedda mõnda aastad arstimise ammeti peale kolitud ja öp-tatud, inimese kehha lodud omandustest esiam teada kui meie. Wai kas arvate et nende ammeti öppimine wähhemine pámurdmist ja mõistust tarvitab kui rätseppa ammet? Agga jättame nalja ropa körwa ja lähme jäsle teeb möda eddasi. — Meie Ma-rahwal on mõnes kohhas wöötud terive inimesele adrib lasta, nisamoti mitmes pikkalises pöddemisses, kus mõllemis paigu werrefahhandamine asjata kehhas jöudu kahhandab ja saggedast többe kujemaks teeb. Werri on kehha ello kõsotuse allikas, kust kõik liis-med uest jöudu ja karrastust peatavad sama, selle pärast wöib ölysalt ärramäista, et werre kahhandus kehha rammu lõppetab ja wimaks kehha kidduriks teeb. Kes tuimaluse läbbi kaks ja kolm kord aastas werrelasmist arritud kõrbest wötnud, langewad enamist weetöbbesse, ehk mingi weike lõggemata aigus wiib neid anda, sest et kurnatud kehhal jöudu ei olnud aiguse wasto piddada. — Jooswa-többe jures ei kõlba abrilaslmine middagi, waid sadab iggakord